

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν ἀγγεῖμα, ἀληθεὶς παρασχόν ἐπὶ τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Παιδαγωγικοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἑριστὸν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ	
Ἐσωτερικῶ	Ἐξωτερικῶ
Ἐτησίαν δρ. 25—	Ἐτησίαν . . . Φεράγην 25—
Ἐξαμήνιον 14,—	Ἐξαμήνιον . . . 14,—
Τριμήνιον 7,50	Τριμήνιον . . . 7,50
ΑΜΕΡΙΚΗΣ (μόνον ἑτησίαν) δολλάρια 4.	
Μαρίσος Β. Γόμος 28ος	

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ, 1879
 ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΒΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
 Ἐν Ἀθήναις, 1 Ὀκτωβρίου 1922

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ
 Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰκουμένης μηνός.
 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Ὅδος Ἐδριαιδῶν ἀρ. 88 παρὰ τὸ Βαρθολομαίου
 Ἔτος 44ον. — Ἀριθ. 44

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΜΑΣΚΑΣ [Μυθιστόρημα ὑπὸ Jules Chancel.]

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ' (Συνέχεια)

Τίποτε ἀπ' τῆς σάσης τοῦ δέν δέχεται πὺς ὁ ἄνθρωπος αὐτός, μὲ τὸ φοχρὸ καὶ ἐπιβλητικὸ βλέμμα, ποὺ μπροστά του ὄλοι ὑποκλινόνται, ἔγινε θύμα ἐνός ἐπιτηδέσιου παιχιδίου τοῦ Φρέδου καὶ τῶν συντρόφων του.

Ἐρισμένως ὁ ἀρχηγὸς τῆς Μαύρης Μασκας δὲν ὑπερήφανόυεται γι' αὐτὴ τὴν περιπέτεια... Τὴ φύλαξε πολὺ μυστικῶς καὶ μόνον ἐκβίνοι ποὺ ἔλαβαν μέρος σ' αὐτὴ, ἐμάνταναν τὴν ὁρτὴν, ποὺ ἐβράζε κάτω ἀπ' τὸ ἥμερο ἐξωτερικὸ του.

Οἱ ὀπαδοὶ καὶ οἱ ἀντίπαλοι τοῦ Σφάχτη, χωρισμένοι σὲ δύο κόμματα, ἀλλάξαν ἀπειλητικὰ ματιὰς, ἐτοιμοὶ ν' ἀρπαχθοῦν.

Ὁ Φρέδος, ὁ μόνος ἀπ' ὅλους ποὺ εἶχε τὸ πρόσωπο ἐσκεπαστο, στεκόταν ἀνοπόμενος σὲ μιὰ γωνιά τῆς σπηλιᾶς, ἀνάμεσα στὸ Φιδὲ καὶ στὸ Φαγάνα.

Μὲ ὄλο του τὸ θάρρος, τὸ παιδί ἀνατριχάσας ὄταν, κατὰ τὸ συνειθισμένον, ἔπρεπε νὰ πῆγῃ νὰ ὑποκλιθῆ μπρὸς αὐτὸ βασιλιά, μάλιστα μπῆκε.

Προτοῦ ἐκπληρώσῃ αὐτὸν τὸν τόπο, ῥώτησε τὸ Φιδὲ:

— Φαγάνα, πῶς δὲ θὰ τὸν πιάσει ὁ θυμὸς ἄμα μὲ ἰδῆ;

— Δὲν ὑπάρχει φόβος! ἀπάντησε ὁ Φιδὲς. Ἐχει μεγάλο συμφέρον νὰ κρυφῆ ὅσο μπορεῖ ὅλα ὅσα ἔγιναν, ὡς τὴ στιγμή ποὺ θὰ γίνῃ ἡ ἐκλογή.

Ἰστερ' ἀπ' τὴν ἐκλογή, δὲν ἀνακατεθεομαι ἂν βγῆ κατὰ βασιλιάς, τὰ κεφάλια μας δὲν θὰ στέκουν καλὰ στοὺς ὤμους μας.

— Μὰ δὲ θὰ βγῆ κατὰ! εἶπε ὁ Φαγάνας, χροπώντας στὸ

στήθος του, ὅπου τὸ χοντρὸ πακέτο ἐφοβοκῶνε μὲς ἀπ' τὸ σακκάκι του.

Καταλαβαίνει κανεὶς μὲ τί ἀγωνία ὁ γιὸς τοῦ Δουρμπάν περιμένα τὸ ἀπετέλεσμα τῆς ἐκλογῆς: ἀπ' αὐτὸ κρεμόταν, ὄχι μόνον ἡ ἀσφάλειά του, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπιτοχία ὄλων του τῶν σχεδιῶν.

Τὴ στιγμή, ποὺ ὁ Σφάχτης θὰ ἐνῆναι πῆρνε τὴ βασιλικὴ ἐξουσία, θὰ βρισκόταν πάλι σὲ διαρκὴ κίνδυνον καὶ αὐτὸς καὶ ὁ Ἰουλιανὸς Μεσονόχτης...

Μὰ νὰ, ὁ βασιλιάς σηκώνεται καὶ ἀρχίζει μιὰν ἀγέρουση.

— Ἰππότες! εἶπε μὲ δυνατὴ φωνή,

ρίχνοντας γόρω του μιὰ διαπεραστικὴ ματιὰ πρῶτα-πρῶτα θὰ σὰς δώσω τὸν ἀπολογισμό τῶν ἐργασιῶν, ποὺ ἔκαμα ἡ ἐταιρία μὰς τὸν τελευταῖον χρόνον. Ὁ χρόνος αὐτός χρωστώ νὰ τ' ὀμολογήσω, στάθην' ἐπιτυχισμένον καὶ ἐνδοξόν, ἀφοῦ, χάρι τῆς διοικήσεώς μου, ἡ περιουσία τῆς ἐταιρίας μας ἀβῆσε κατὰ τριακόσις χιλιάδες. Ἡ φρόνηση, μὲ τὴν ὁποία σὰς ὠδήγησα στὶς διαφορὰς ἐπιχειρήσεις σὰς, ἀνεκαμειψτήκε. Κανεὶς ἀπὸ σὰς δὲν πληρώσει μὲ τὴ ζωὴ του ἢ μὲ τὴν ἐλευθερίαν του τὰ κλοῦτῃ ποὺ ἀποκτήσαμε. Γιὰ ὅλα αὐτὰ, τολμῶ νὰ

ζητήσω νὰ ἐγκρίνετε τὴ διοίκησή μου καὶ νὰ μοῦ δώσετε καὶ πάλι τὴν φήρην σας. Τολμῶ νὰ ζητήσω νὰ μ' ὀνομάσετε καὶ πάλι βασιλιά τῆς Μαύρης Μασκας καὶ σὰς ὑπόσχομαι νὰ σταθῶ καὶ σὸ μέλλον, ὅπως καὶ σὸ παρελθόν, ἄξιος τοῦ δαδασμένου αὐτοῦ τίτλου.

Μάλιστα τελείωσε ὁ λόγος, πολλοὶ ὀπαδοὶ τοῦ Σφάχτη χειροκρότησαν καὶ φώναξαν: «Ζήτω ὁ βασιλιάς!»

Ὅσο γιὰ τοὺς ἀντίπαλους, δέχτηκαν αὐτὰ τὰ λόγια μὲ μεγάλη ψυχρότητα.

Μὲ μιὰ γρήγορη ματιὰ, ὁ βασιλιάς, ἀπ' τὸ ὄψος τῆς ἐξέδρας του, προσπαθῆσε νὰ ἐκτιμῆσῃ τὸν ἀριθμὸ τῶν ἐχθρῶν του καὶ τῶν φίλων του. Φαίνεται πῶς ἐμείνε ἱκανοποιημένος ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐξέταση, γιὰτὶ στὰ χεῖλῃ του φάνηκε ἕνα χαμόγελο.

Ἐξακολούθησε:

— Ἰππότες, ἔρω πολὺ καλά, πῶς μερικοὶ ἀπὸ σὰς, οἱ δυσχεροῦστοι, οἱ φιλόδοξοι, ποὺ ὑπάρχουν σ' ὅλες τὶς ἐταιρίες, ἐτοιμοὶ νὰ ἐπαναστατήσουν ἐναντίαν σὲ καθὲ ἐξουσία ποὺ τοὺς στενοχωρεῖ, μὲ κατηγορήσαν' ὅτι δὲν σὰς ὠδήγησα σ' ἐπιχειρήσεις τολμηρὰς καὶ σπουδαίας, σὰν αὐτὰς ποὺ τόσον ἐδ-

ε.—Βοήθεια! ἐπιναίεε ὁ ἄγγελος... (Σελ. 338 στ.β')

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΕΣ

Αγαπητοί μου, ΦΙΛΗ μας Παναγιώτη Παράν, — δηλαδή παρούσα, — από την Αλεξάνδρεια, ήλθε αυτόν τον καιρό στάς Αθήνας. Της άρρασε βέβαια ο τόπος, «οι δρόμοι, τα κτίρια, τα τάλυματα» από τους ανθρώπους όμως έχει κάμποσα παράπονα. Δέν τους βρήκε, λέει, πάρα πολύ εθγενείς άπεναντίας παρατήρησε ένα σωρό άγένειους και βαρβαρότητες. Στά τραίνα π: χ:, οι κούριοι κάθονται κι άφίνοιν τίς κούριες νά στεκούνται όρθές. Σας πατούν ακόμα κι ούτε σας γυρεύουν συγγνώμη. Στο δρόμο, έκει πού πάτε σεμνά στη δουλεία σας, σας πετούν προστοχόλογα και κοροϊδίες. Οι είσπρακτορες, οι σωφάρες, οι άμαξάδες, οι υπάλληλοι, είναι άπότομοι κι αυθάδες. Μά κι' οι κούριες ακόμα δέν πάνε πίσω. Τήν άλλη φορά, λέει, κάποια της ζήτησε την ώρα και της την είπε: μ' άνει νάκούσης ένα τυπικό τουλάχιστο εόχριστώ, τι άκούσε νομίζετε; «Δέν πάει καλά τó ρολόι σου, κορίτσι μου!» Πάλι καλά πού δέν της είπε πώς τρώει κι' άχέρα...

νευται οι θρασείς. «Άς τó ξέρη ή φίλη μας και, όταν την ξαναβρίση κανένας άπ' αυτούς, άς τόν καταγγείλη. Τό ίδιο μπορεί νά κάνει, άν έχη όρεξη, και για κείνους, — καίδοστοχώς, — εδ' έξω, δέν είναι μόνο οι μάγκες τού δρόμου, — πού της πατούν στο πάρασμα προστοχόλογα. Και γι' αυτούς υπάρχει νόμος και μάλιστα πολύ άσχημός. Μόνο για τους άγενείς δέν υπάρχει: για τους «κούριους» πού ξεπαλώνονται στά τραμ, ενώ δίπλα τους μία ήλικιωμένη κυρία στέκεται όρθή για την ήλικιωμένη κυρία πού της παραχωρεί εθγενικά τή θέση σου και δέν σου λέει ούτ' ένα εόχριστώ για την άλλη πού σε ρωτά τι ώρα είναι κι' ύστερα σου βρίζει τó ρολόι για τόν κούριο πού σε σκοουτά ή σε πατά περνώντας χωρίς νά σου ζητήσει συγγνώμη και πάλι λέοντας. Γι' αυτούς, δυστυχώς, δέν υπάρχουν, ούτε μπορεί νά γίνουν νόμοι. Είναι ο «άγραφος νόμος» πού άμα δέν τόν έχη κανείς γραμμένο μέσα του, νά τόν άκούη κάθε στιγμή και νά συμμορφώνεται σε κάθε περίστατη, φαίνεται κι' αυτός ο ίδιος άγενής, κι' ή κοινωνία όποια άνηκει. Πρò όλίγου άκόμη, ή άθηναϊκή κοινωνία δέν ήταν έτσι. Άν ή φίλη μας ήταν γεννημένη νοριτέρα κι' έρχόταν στάς Αθήνας πρò δεκαπέντε χρόνων, δέν θά είχε όλ' αυτά τά πράματα πού μου γράφεις. Τώρα — τώρα παραγενε. Και ξέρετε γιατί; Γιατί, μετά τούς πολέμους, συσσωρεύτηε στην πρωτεύουσα πολλός κι' άνόμιος κόσμος άπέξω γιατί πολλοί άνθρωποι, από τά κατώτερα στρώματα έπλοήθησαν με την ασχροκέρδεια, καλονόθησαν κι' άνέθηκαν χωρίς νάποχτήσουν άκόμα και την εθγένεια της καινούργιας τους τάξης και γιατί άρχισαν κι' έδω νά επικρατούν μερικές ιδέες ανατρεπτικές, πού κάνουν τούς ανθρώπους εγωιστές, ξέννοιατους, περιφρόνητες. "Οκ' αυτά μαζί άλλαξαν την όψη της άθηναϊκής κοινωνίας, πού σοι κι' άν δέν ήταν ποτέ τó υπόδειγμα της εθγένειας σήμερα φαίνεται ακόμα άγενέστερη, προστοχότερη. Άλλ' αυτά όλα είναι, έλπίζω, προσωρινά. Κι' ή συσσωρευτή των καρδιών κάθε καρδιά: άς λιγοστήσει, άμα ήσυχάσουν τά πράματα κι' οι νεόπλουτοι με τόν καιρό θά μάθουν την εθγένεια και τó «πνεύμα της εποχής» τó άνθρωποτικό θά περάσει. Προπάντων όμως θά μεγαλώστε στο άνταμαξό και θά μπήτε στην κοινωνία στις, τά σημερινά καλά παιδιά, πού ανατρέφαστε για νά γίνετε καλοί άνθρωποι, άβροί, εθγενικοί, προσεχτικοί, νομοταγείς, πειθαρχικοί, όπως είναι πάντα οι άληθινά μορφωμένοι.

Σας άσπάζομαι ΦΙΛΙΩΝ

Η ΔΙΟΝΥΣΙΑ

Μυθιστόρημα από ΑUGUSTA LATOUCHE

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΓ'. (Συνέχεια) Η Διονυσία δέν άκούσε πιά τή φίλη της. Έβλεπε με τó νοσ της την οικόγενεια. Ώλη μαζωμένη στην τραπεζαρία κι' έξαφνα ν' ανατινάζεται στην άγέρα. Ο κ. Μπεκκάρι, λίγο καιρό τώρα, κατοικοέσθε ένα άμορφο σπιτάκι κοντά στον περιβολό τού άνθρακωρυχείου για νά επιβλέπη καλύτερα την εργασία. Άπό μία άποκρυφή πορτοβλα μάλιστα μπόρεσε άμέσως, από τó άνθρακωρυχείο νά μπαίνη στον κήπο τού σπιτιού του. Κι' αυτό τó σπιτάκι θά τó τιναζαν άπόφα στον άγέρα! Όλα ήσαν έτοιμα και, όπως τó είπαν, αυτή τή φορά δέν θάποτόχωναν. «Λήτò έξαρτάται», είπε μόνη της ή Διονυσία. —Μά πώς τά ξέρεις όλ' αυτά; ρώτησε τή Λέα. —"Ο μπαμπάς, ύστερα από τή συνένδραση, ήλθε στο σπίτι με δύο τρεις συντρόφους και μιλούσαν. Έγώ ήμουν πλαγιασμένη, μά δέν κοιμόμουνα και τίκουγα όλα. —Μά πώς θά μπόρεσουν νά μπουν μέσα στο σπίτι; Δέν ανοίγουν βέβαια σ' έποιν τόχει στού Μπεκκάρι. Και πρò πάντων αυτή την εποχή. —Δέν θά μπουν οί άπεργοί... Είναι κήποιος άλλος πού θέλει νά εκδικηθή και βρίζει την εόχαιρια. Έξερεις ή Τροσσέτ δέν μπορεί νά τούς ιδή, γιατί κάποτε, φαίνεται, ήταν νά την πάρουν καμαριέρα στού Μπεκκάρι, μαζί με μίαν άλλη, πού διώχταν. —Τή Ζουστίν; —Ναι. Κι' αυτή ίσα-ίσα θά μπή νά κήμη τά κόλπα. Τήν είχαν διώξει, αλλά ή κυρία Μπεκκάρι είναι πολύ πονόψοχη λυπάται τή κακομοιρία της και κάποτε-κάποτε, όταν έχουν πολλή δουλεία, την παίρνει για τίς βαρειές δουλειές και για τά πιάτα. Αυτή θά βάλη φωτιά στα φουίλια. —Πού; —Στό υπόγειο. Όλα είναι έτοιμα από χθές τó βράδυ. Οι βόμβες είναι στην θέση του, τέσσερες σε κάθε γωνιά και μία στην μέση. —Λέω, φώναξε ή Διονυσία, ξέρεις τόσα πράγματα και δέν τά λες στον άστυνόμο! —Μπά, και τι με μέλει έμένα! Κι' ο μπαμπάς μου τά ξέρει... και καλύτερά μου. Άλήθεια, δε θά με προδώσης βέβαια, Διονυσία, ε; ούτε τόν πατέρα μου! —Μή φοβάται, Λέα. Έγώ θά έμποδώ μόνη μου αυτή τή Ζουστίν νά

κάμη τó έγλημά της, όπως ξέρω εγώ. Μά μήπως πήγε κιόλα; —Όχι, θά πάη στις έξη τó βράδυ: Θά μπή από την πίσω πόρτα. Θά την άφήσουν γά μπή, αυτήν μόνο. Κανένα άλλον όμως. Γιατί θέλουν νά λάθουν μόνο οι Μπεκκάρι. —Λοιπόν άν έγω ή κανένας από τούς δικούς μου θελήσω νά μπή... —Εσάς ίσως σας άφήσουν... Μά γιατί μου τά ρωτάς αυτά, Διονυσία; έγω δέν θέλω νά πάθης τίποτα. —Μή φοβάσαι. Έγώ θά τά διορθώσω. —Πώς; —Δέν ξέρω άκόμα... θά σκεφτώ. —Πρò πάντων όμως μή με προδώσης. ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΔ'. Και όμως! Η Διονυσία άρχισε τή δουλεία της. Μά τó μοσάλο της ήταν άλλο. Δε συλλογίζεταν όμως ούτε τή μητέρα της πού δέν ήξερε πώς ήταν έδω, ούτε τόν πατέρα της πού δουλεύε από κάτω της. Ούτε την έννοιαζε άν θά τή μάλωναν πού έκαμε πάλι τού κεφαλιού της. Ένώ τó κινόμενο τραπέζι τού καθαρίσματος γύριζε τόν άτελειωτο γύρο του, μία ιδέα έπιμονη την έκουριέσε. Πώς νά μπή στού Μπεκκάρι. Σκέφθηκε όμως πώς ήταν επικίνδυνο νά μπή και νά προσπαθήση νά έμποδίση την Ζουστίν μέσα στο υπόγειο. Γιατί ήταν μία άντρογοναίκα πού μπόρεσε νά την πνίξη εκεί μέσα. «Καλύτερα νά την έμποδίσω νά μπή. Τό βράδυ θά κρηφώ πίσω από τά έξωλα και κάτω τις έξη θά πάω νά φυλάξω κοντά στην πόρτα. Όταν την ιδώ, θά της πώ πώς όλα έχουν άνακαλυφθή και νά φύγη για νά γλυτώση». Η ώρα είναι τέσσερις και μισή. Οι έργάτες και οι έργάτριες άφίνοιν τó μεταλλείο. —Δέν έρχεσαι, Διονυσία; —Όχι, Λέα. Σκέφθηκα νά πάω. Κάνε μου τή χάρη νά περάσης από τó σπίτι και νά πής της μήτέρας μου πώς έμαθα ότι γύρισε ή Ζερμαίν και... θά πάω νά την ιδώ... νά μην άνησυχή. —Με πολλή μου εόχαιριστή. Άλλά δέν θά προδώσης τόν πατέρα μου, ε;. —Τί λές έτσι, Λέα! Και τι φταίγει ο πατέρας σου... Είναι χειμώνας. Μέσα στον περιβολό τού άνθρακωρυχείου είναι τόσο σκοτεινά αυτή την ώρα, όσο και στο βάθος τού πηγαδιού. Τό φεγγάρι δέν φέγγει και ή αλλη όλη

είναι όλο λάσπη μαύρη σαν πυχη μάλνη. Η Διονυσία παραχωρεί στα τυφλά γιατί δέν τά ξέρει καλά αυτά τά μέρη. Για νά μην πέσει, πιάνεται από τó σωρό των μαδερίων πού είναι στυβημένα έκει εμπρός. Έδω θά περιμένη... Όχι, λίγο παρακάτω, γιατί έδω είναι κοντά στην έξώπορτα. Θά περιμένη ως νά φθάση ή ώρα. Και είναι νησιτική. Δέν πρέπει όμως νά γυρίση σπίτι της, γιατί ίσως ή μητέρα της δέν θά την άφινε νά έκνοθή. Τρέμει, όχι όμως από τó κρύο και την ύγρασία, αλλά από την ιδέα μήπως δέν μπόρεση νά έμποδίση τó κακούρημα... Η Διονυσία παραχωρεί... Σε λιγάκι διακρίνει τά φωτά τού σπιτιού τού μηχανικού. Αυτό τó σπίτι θά έτινάζαν

«Καλοσπέρα, μπαμπά!» (Σελ. 848 στ. 7)

στον άγέρα οι κακούρηγοι έκείνοι... «Αυτή τή φορά δέν θά άποτόχουν» είπαν. Και ή Διονυσία έπανελάμβανε πάντα μόνη της τή φρικτή αυτή φράση, ενώ ζητούσε ένα μέρος κατάλληλο για νά περιμένη τή Ζουστίν. «—Πρέπει νάποτόχουν!» έλεγε μέσα της. Και παραχωρεί όλοένα. Είναι κουρασμένη φοβερά, γιατί είναι στο πόδι από τά χαράματα, τά πόδια της λογιόδν όπως έκεινο τó βράδυ πού είχαν κατεβή στο πηγάδι. Σήμερα όμως δέν σκόβει τó μέτωπο. Η σονείδηση της είναι ήσυχή. Έχει θάρρος και τίποε δέν την φοβίζει, ούτε την κάνει νά ντρέπεται. —«Δέν πρέπει νά με ιδούν, σκέπτεται. Θά κατεβάσω δύο έξωλα, νά καθήσω νά ξεκουρασθώ και νά περιμένω». Η Διονυσία άναπαύοταν μερικά λεπτά έτσι, ενώ μελετούσε τó σχέδιό της, όταν άκουσε κάτι βήματα νά πλησιάζουν. «Κάποιος θά με είδε, συλλογίστηκε. Θά με πιάσουν τώρα. Θά θελήσουν νά

μάθουν γιατί είμαι έδω. Δέν θά μιλήσω όμως. Πλησιάζουν... Εδύχως είμαι στα σκοτεινά...» Πραγματικά είναι θεοκλόνητα και έκει όπου βρίσκεται ή Διονυσία, ούτε τó φως των άστρων άκόμη δέν μπόρει νά την φωτίση. «Πέρασε. Μπά, πηγαίνει στην πορτοβλα. Μήπως;... Άχ άν ήταν ο κ. Μπεκκάρι, θά τού φώναζε και θά τού έλέγε ένα. Δέν είμαι βέβαια έλεος... Και προχωρεί τόση γρήγορα. Μόνο τή ράχη του βλέπω. Άν ήταν κανένας άλλος; Όλα θά πάν χαμένα τότε. Καλύτερα νά περιμένω... «Άχ τί κρίμα! Έκείνος είναι. Βέβαια, ή ώρα πού γυρίζει από τó γραφείο του. Ναι, γύρισε τó άνάσπμα του. Τι κρίμα! Δέν ήμουν όμως βέβαια. Καλύτερα ύπομονη πρò νά πάω λάθος.» Η Διονυσία τεντώνει τ' αυτιά της. Και μ' έσο τó θόρυβο πού κάνουν οι μηχανές κρηφώ της, άκούει τά πατήματα στον άμμο τού κήπου. —Καλοσπέρα, μπαμπά! Μία γελαστήφωνη άκούγεται: «Η Ζερμαίν! Γνώρισα τή φωνή της;» «Χαρούμενη κι' εόχαιρισμένη σαν κάθε φορά πού γυρίζει ο μπαμπάς της... Της άνοίγει την άγκαλιά τού και κείνη έτοιμάζεται νά ριχτή μέσα. Ναι, θυμάμαι! Άνοίγει και κείνη τά χέρια της και κρημέται από τούς ώμους του». Τήν τελευταία φορά πού την είχε ιδή έτσι, θυμάται πώς ο μπαμπάς της της είχε πη. «Μά, Ζερμαίν, θά με ρίξεις! Είσαι μεγάλη πιά και βραδιά. —Θά πέσουνα μαζί, είπ' έκείνη. —Μά θά με σώσεις! —Έ! θά πεθάνουμε μαζί». Και γέλασε πλατειά. Τό θυμόταν τώρα αυτό ή Διονυσία, και της φαίνόταν τόσο φρικτό! «Α! όχι. Δέν ήταν δυνατό ή δημογάλακτη αδελφή της, ή παιδική της φίλη, οι εόχρητες της δέν θά πέθαιναν από τó χέρι κακοποιών, άφοσ αυτή ή Διονυσία έγνωριζε τó σκοτεινό τους σχέδιο και τó μυθικό τους.» ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕ'. Και όμως παίρνουν! Πένε και μιση χτύπησαν στο ρολόι τού άνθρακωρυχείου. Η Ζουστίν, ή άπιστη πού ή κυρία Μπεκκάρι της ήταν τόσο κολή, θά έρχότανε σε λίγο. Κι' αυτή δέν φοβάται. Τό θόρυβο της όμως της τó δίνει τó μένος και ή ύπερηφάνεια. Γιατί με τó κακούρημά της ίκανοποιεί την εόδική της και ποζάρει για γενναία («Είπατε, συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 193ου ΔΙΑΓΩΓΙΣΜΟΥ ΑΥΞΕΩΝ

Πρωτοβάθμια των Δεκαετησίων 1920 κ.α. εφόσον των Αύξεων των ετών...

Οι ακολουθησέμενες έκαστον δνομα τρεις αριθμοί σημαίνουν: 1. Αριθμός των εφελθείσων...

Οι Ισοτίμοι δλων των τάξεων έχουν το δικαίωμα... 1. Βραβείον να δημοσιευθούν...

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΙΣ (16 ετών και άνω.)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Νοσταλγός, 180, 18, 7. Ισοτίμοι: Άρης, 195, 20, 7.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Φαινική, 145, 15, 7. Ισοτίμοι: Δοξασμένο Κορητιόπουλο, 143, 15, 7.

ΕΠΑΙΝΟΣ: Μακεδονικών Ι. δεσφής, 106, 11, 7. Γοργώφτερος Έλευθερωτής, 109, 11, 6.

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΙΣ (11 ετών και κάτω.) ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Παίδι του Μέλκοντος, 115, 12, 5.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αχιλλεύς Δ. Γεωργιάδης, 47, 5, 4. Σιασιτινός Γιαννιζής, 52, 6, 4.

17, 7. Πρίγκηψ της Ουαλλίας, 149, 15, 7. ΔΕΥΤΕΡΟ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Διόσκουλο, 139, 14, 7.

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Υπερήφανος Έλληνας, 105, 11, 6. Αλτρούστια, 111, 12, 7.

ΕΠΑΙΝΟΣ: Ηρώτις Μαδύτου, 77, 8, 6. Χρυσομαλλούσα των Σφακίων, 94, 10, 6.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Κωνσταντίνος Γ. Άνδρεός, 61, 7, 5. Άντωνος Αραπάκι, 10, 1, 1.

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Παιδί του Μέλκοντος, 115, 12, 5. Ισοτίμοι: Ψυχή της Λέσβου, 112, 12, 7.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Δόμων Ν. Βασιλείου, 13, 2, 1. Γαλιάνο Κορφαίοπουλο, 99, 4, 3.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΤΑΙ εις τους Συνομητρώτους της ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ... ΔΙΑΚΟΝΙΑ του 32ου φύλλου...

Η ΔΙΑΠΑΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Στό τραπέζι. —Μπρέμψ, δες το μισό πασιτσόκι; —Όχι, μαμά. —Πώς; δέν σ' άρέσει; —Ναι, μά... το θέλω όλα κίληρο!

ΑΛΛΗΛΗΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ"

Άθήναι, 28 δδδς Ευριπίδου την 27 Σεπτεμβρίου 1922

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12 εως 15 ετών.) ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Γιάνκος Λώρης, 150, 15, 7. Ισοτίμοι: Αράκων Δόξα, 184, 19, 7.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αχιλλεύς Δ. Γεωργιάδης, 47, 5, 4. Σιασιτινός Γιαννιζής, 52, 6, 4.

θά είμαι πιά αίσιατη στην έκλογή των κομματιών της Σελίδος. Ο κ. Φ. σ' εύχαριστεί για το ενδιαφέρον και...

ΔΙΑ ΤΗΝ Ε. Σ. Σ. Αύτην την εβδομάδα, διά το 1922, έλαβα μερικά, τα όποια περιτομήν αναφέρω, αφού δέν είναι πλέον δεκτά.

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ (Ούδέν ψευδώνυμον εγγράφεται ή δημοσιεύεται, άν δέν συνοδεύεται από τον διανομέα...

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ Διά 1 βασ 3 ετών κ.α. εφόσον των Αύξεων των ετών...

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αχιλλεύς Δ. Γεωργιάδης, 47, 5, 4. Σιασιτινός Γιαννιζής, 52, 6, 4.

Γενναίωσι. Αδελφοί μου. —Άλιος με Έυρω. Βιοστολό, Δανάρη, Ιορμήνη, Βεατρίκη, Γωδωνίτς, Ίνές...

Η Διάπλασις άσπάζεται τους φίλους της: Πικροδάφνη (πολύ μ' εύχαριστήσε το γράμμα σου...)

626. Δεξιόγραφος Έννομο, από τα βλαβεία, Έπις σ' ένα μίς νησι Κί έκανε—τώ, σ' εσ;—

629. Μεταγραμματισμός Είμαι πουλί, μά κολυμπώ. Μ' άλλάζεις ένα κρημμά Και γίνουμαι ολοστρωγγυλο

631. Μαγική Έκδοκ άνευ εκδόρου —Η μαγειρίτσα έκανε λάθος και, άντι για πιπέρι, τί έβαλα

632. Δοξασμένο Μαγικόν Γράμμα. Νά εδρεθούν αι κατωτέρω οριζόμενα λέξεις...

637. Απλή Αιμορραγία Τά μεν αρχικά των ζητούμενων λέξεων αποτελούν χωρών της Πελοποννήσου...

638. Φωνηεντόλεπον φρ-ε-δ-β-λ-ε-κ-ν-ψ-δ-σ-ο Έστέλη από του Έφδούσ' Ηεωός

639. Τριγώνον νω π π νω τ νω π μ π θου νω τ νω π π π θου νω π

636. Ρ Ρ Ε 357. Νico-las kane, P L U M E 358. Νico-las kane, P L U M E 359. Νico-las kane, P L U M E

636. Δοξασμένο Μαγικόν Γράμμα. Νά εδρεθούν αι κατωτέρω οριζόμενα λέξεις...

637. Απλή Αιμορραγία Τά μεν αρχικά των ζητούμενων λέξεων αποτελούν χωρών της Πελοποννήσου...

638. Φωνηεντόλεπον φρ-ε-δ-β-λ-ε-κ-ν-ψ-δ-σ-ο Έστέλη από του Έφδούσ' Ηεωός

639. Τριγώνον νω π π νω τ νω π μ π θου νω τ νω π π π θου νω π

636. Ρ Ρ Ε 357. Νico-las kane, P L U M E 358. Νico-las kane, P L U M E 359. Νico-las kane, P L U M E

636. Δοξασμένο Μαγικόν Γράμμα. Νά εδρεθούν αι κατωτέρω οριζόμενα λέξεις...

637. Απλή Αιμορραγία Τά μεν αρχικά των ζητούμενων λέξεων αποτελούν χωρών της Πελοποννήσου...

638. Φωνηεντόλεπον φρ-ε-δ-β-λ-ε-κ-ν-ψ-δ-σ-ο Έστέλη από του Έφδούσ' Ηεωός

639. Τριγώνον νω π π νω τ νω π μ π θου νω τ νω π π π θου νω π

636. Ρ Ρ Ε 357. Νico-las kane, P L U M E 358. Νico-las kane, P L U M E 359. Νico-las kane, P L U M E

636. Δοξασμένο Μαγικόν Γράμμα. Νά εδρεθούν αι κατωτέρω οριζόμενα λέξεις...

637. Απλή Αιμορραγία Τά μεν αρχικά των ζητούμενων λέξεων αποτελούν χωρών της Πελοποννήσου...

638. Φωνηεντόλεπον φρ-ε-δ-β-λ-ε-κ-ν-ψ-δ-σ-ο Έστέλη από του Έφδούσ' Ηεωός

639. Τριγώνον νω π π νω τ νω π μ π θου νω τ νω π π π θου νω π

636. Ρ Ρ Ε 357. Νico-las kane, P L U M E 358. Νico-las kane, P L U M E 359. Νico-las kane, P L U M E

ΜΙΚΡΑ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διά 1 δωδ 10 τὸ πολὺ λέξεις με ἀπλὴ στοιχεῖα δρ. 8 (ὁ ἐλάχιστος δρος). Πέρον τῶν 10 λέξ. 30 λέξ. ἢ λέξις, μὴ γὰρ δὲ στοιχεῖα λειπ. 30 καὶ μὴ κεφαλαῖα μετ. 50. Ὁ χαριεὺς στίχος δρ. 1, 50.

ΣΥΛΛΟΓΕΙ

ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ
Εγγραφόμενος στὸ μεγάλο κήλο τῶν «Θριαμβῶν», σοῦ εὐχομαι νὰ θριαμβεύσης ἀληθινὰ καὶ ἀναφανδῶ:

ΖΗΤῶ Ὁ «ΘΡΙΑΜΒΩΣ» ΑΥΡΑΤΟΣ ΠΑΥΛΟΥ ΜΑΧΟΣ

Μέθρα πλῆρημ εἰσερχομαι εἰς τὸ Διαπλαστικὸν σαλονίον, χαριετῶν δλους καὶ ὄλεος.

Διαβολοκίτης Σάμου

Κόμη Δορυνκού, κφὸς ἐξ μὴ Κπέσης ἐσω. εἰς τὰς ἀνακαλύψεις σου...

Εἰσερχόμενος εἰς τὸν Διαπλαστικὸν κόσμον, χαριετῶ τὰ Διαπλαστικὰ.

Σύλλογε ἀνίκητε, σελεις ἄλλη ἀνακάλυψη; Ημεῖς τ. Κιουταχίας, ὕγνωρίτης, Ἄνδρ. Ρακοπούλου. Γάτε Γράκχε, ἀντιδημητέριος Ἀνθράς. Ἀκολουθεῖτε δασκαμένον Τσολιῶς.

Προκηρύσσουμεν Διαγωνισμόν Μ.Μ.στῶν. Βραβεῖα δύο. Προθέσμια δὶμητος. Διοις: Νικόλ. Σκαρρέλιν, Πλατὺ Σοκκάιν, Ἡράκλειον Κρητις.

ΚΟΛΟΜΒΟΣ, ΔΑΒΥΡΙΝΘΟΣ
Τὸ Ἐσοκπέσμα: Νέφρον—Μάν. Βαρδάκις, Κρητιοπίας.—Κ. Λασιθιωτικίς, Ναυτοπούλα.—Α. Ἀθηνακίη. Τρέμει!!!

ΚΟΛΟΜΒΟΣ, ΔΑΒΥΡΙΝΘΟΣ
Επαναστάτη, Μπαρμπαντάκο κ.λ.π., γάστε σοφώτατοιο. Μην ἀερολογεῖτε οἰς ἀγγέλους.

ΚΥΡΑ ΦΡΟΣΥΝΗ
Αστυνομικοί, ἀνακαλύψτε με εἷμαι, συναχόμενος Γάτος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ὁ ΑΝΙΚΗΤΟΣ, ΑΠΟΤΕΛΕΣΜ. ΔΙΑΓΩΝ. ΔΙΑΓΝΩΣΜΟΥ
Ενεῖς, Ἐκ τούτων ἀπερροφῆσαν αἱ 9, εἰς δὲ τὰς ὑπολειψθεῖσας 33 ἐπεὶ κληρονοίς καὶ εβραβύθησαν αἱ ἐξῆς:

Α' ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ΠΑ. ΣΠΑΡΤΟΠΟΥΛΟΣ.
Β' ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ΦΑΣΜΑ.
Γ' ΒΡΑΒΕΙΟΝ: ΧΑΜΙΝΙ.

Παρακαλοῦνται οἱ βραβευθέντες ν' ἀποστείλωσι τὰς ἀκριβεῖς διευθύνσεις τῶν τέτοιον. Τύπος λοιποῦς εὐχαριστοῦμεν. Ἡ θεοῦ δυναις τοῦ συλλόγου εἵναι: Τ. Σχινάν, Πιπίνου 10 Ἀθήνας.

ΑΝΑΜΕΙΝΑΤΕ Β' ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ
Αναχωράντας γιά τὴ Βάρνα (Βουλγαρίας), παύω ν' ἀντιπροσωπεύω ἰὸν καλὸν σύλλογον «ΠΗΝΕΙΟΣ».

ΙΩ. Δ. ΧΑΤΖΗΝΗΜΗΤΡΙΟΥ

(ΚΒ'—1063)
Εἰσερχόμενος στο σαλονίον τῆς Διαπλαστικῆς ὑποκλίνομαι εἰς ὄλους καὶ ὄλεος. ΜΟΝΟΜΑΡΤΥΣ

Αστυνομικοί, ἀνακαλύψτε με. Προθέσμια δὶμητος. Βραβεῖον βιβλίον ἀξίας 10 δραχμῶν.

Αναλλάσσω Μ. Μ. με ὄλους καὶ ὄλεος, προπῶντων με φιλελευθέρους. Σορα Λεζινέρ, Σηρετυῶλ, Ἄγκυρα, Σῆς υλοστηρίξω.

ΛΟΥΛΟΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ, δέξου τὶς ἀγνιστέρας εὐχές μου.

ΚΟΣΜΕ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΤΗΣ, κλίνον ὄνο-χρόνους, ἄφ' οἰοῦ ἰδρύθηκα...Να χηλιάσων!

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜ. ΔΙΑΓΩΝ. ΔΙΑΓΝΩΣΜΟΥ
Βραβεύονται: Α') Μεγαλή Ἐλάς [ἢ Πείνα].—Β') Βασίληκη [Σηγήματα].—Γ') Ἄσφαρτ [μαρτες]. Στείλατε διευθύνσεις.

ΟΣΟΙ θανατάσατε τὴ Λεβεντιὰ τοῦ τιμημένου ΠΛΑΣΤΗΡΑ
ψηφίστε τὸν ἘΠΑΝΑΣΤΑΤΗ σας στὸ Δημόφωρ. [ΚΒ'—993].

ΚΑΤΕ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ
ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΑΣΣΟ—ΚΑΡΟ
ΚΑΡΑΙΟΓΝΩΣΤΗ ἀπὸ ΣΟΜΠΑΝΥ, τὰ σκόδα εἶναι προσηρμεῖνα γιά ΣΑΣ.

Γάτε Γράκχε, ἐγὼ ὄμως ὑποστηρίξω τὸ ἀντιθετὸ καὶ ὄσέ βεβαίω πως ἐγὼ ὄλιμο.

Ιουλιονέ, Ιουλιανε Μεσονύχτη, Ἄδιστα κλίστε, — Ἀχλετικὸν δὲν δέχομαι. — Σορανὺ Παναγολέ, Φεν Κολοκονά, Εὐχαριστοῦ.—Καροῦμια, Καρκαλέτσο. — Ἀνίκητες, Ἄρατα τὰ κἀπαφράτες, Σ. Μαργῆνος ΠΛΑΝΟΥΣ κ.α.

Συμμορῖα Ἄσσο—Καροῦ, προσηχεῖς νὰ μὴ σκοντάψετε. — Ἐπαναστάτη, τωρὰ θὰ εἶσαι οἰς δόξες σου.

Αν' ὄρεση, Βασίληκη, ξαναπέρανα κεφαλαῖα [ἄπανα στὸ γαιδιουράκι]; — Καί σὺ Ἐπιτάλοφος, πέρανα σὺν κερνάβαλος! Ἔ;

Συμμορῖα Ἄσσο—Καροῦ, προσηχεῖς νὰ μὴ σκοντάψετε. — Ἐπαναστάτη, τωρὰ θὰ εἶσαι οἰς δόξες σου.

Αν' ὄρεση, Βασίληκη, ξαναπέρανα κεφαλαῖα [ἄπανα στὸ γαιδιουράκι]; — Καί σὺ Ἐπιτάλοφος, πέρανα σὺν κερνάβαλος! Ἔ;

Συμμορῖα Ἄσσο—Καροῦ, προσηχεῖς νὰ μὴ σκοντάψετε. — Ἐπαναστάτη, τωρὰ θὰ εἶσαι οἰς δόξες σου.

Αν' ὄρεση, Βασίληκη, ξαναπέρανα κεφαλαῖα [ἄπανα στὸ γαιδιουράκι]; — Καί σὺ Ἐπιτάλοφος, πέρανα σὺν κερνάβαλος! Ἔ;

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Γαυραῖα ἠδυσθέριος τὸ 1922
νοῦξε, Μαννα με γλυκεῖα, τὴν ἄφαρτη ἀγκάλια σου καὶ σκέπασε με τὰ φτωχὰ, τὰ μωρὰ νὰ παιδιὰ σου. — Βαλαορέτης.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Γαυραῖα ἠδυσθέριος τὸ 1922
νοῦξε, Μαννα με γλυκεῖα, τὴν ἄφαρτη ἀγκάλια σου καὶ σκέπασε με τὰ φτωχὰ, τὰ μωρὰ νὰ παιδιὰ σου. — Βαλαορέτης.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Γαυραῖα ἠδυσθέριος τὸ 1922
νοῦξε, Μαννα με γλυκεῖα, τὴν ἄφαρτη ἀγκάλια σου καὶ σκέπασε με τὰ φτωχὰ, τὰ μωρὰ νὰ παιδιὰ σου. — Βαλαορέτης.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Γαυραῖα ἠδυσθέριος τὸ 1922
νοῦξε, Μαννα με γλυκεῖα, τὴν ἄφαρτη ἀγκάλια σου καὶ σκέπασε με τὰ φτωχὰ, τὰ μωρὰ νὰ παιδιὰ σου. — Βαλαορέτης.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Γαυραῖα ἠδυσθέριος τὸ 1922
νοῦξε, Μαννα με γλυκεῖα, τὴν ἄφαρτη ἀγκάλια σου καὶ σκέπασε με τὰ φτωχὰ, τὰ μωρὰ νὰ παιδιὰ σου. — Βαλαορέτης.

(ΚΒ'—1078)
ΚΑΡΟΥΜΙΑ, ΚΑΡΚΑΛΕΤΣΕ, βραγο, diplomē d' idioticitē (ξέρете Γαλλικά.)

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΓΡΟΦΙΑ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜ. ΔΙΑΓΩΝ. ΔΙΗΓΗΜ. Βραβεῖον Α': Ἀρωαυτος. Βραβεῖο Β': Ἀρβίλης-Γυμνασιαίας [Ἰστομιοι: Ἐπαναστάτης, Κουφτελής]. Ἐλαίνος: Μελακωτῶς. Παρακαλεῖσθε στείλατε κατάλογο βιβλίων.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΓΡΟΦΙΑ
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜ. ΔΙΑΓΩΝ. ΔΙΗΓΗΜ. Βραβεῖον Α': Ἀρωαυτος. Βραβεῖο Β': Ἀρβίλης-Γυμνασιαίας [Ἰστομιοι: Ἐπαναστάτης, Κουφτελής]. Ἐλαίνος: Μελακωτῶς. Παρακαλεῖσθε στείλατε κατάλογο βιβλίων.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΓΚΑΛΙΑ
Καὶ, γὰρ σου—Ἀρῶ. Κουφτελιὰν. Μαγεμένη Γεμίτια—Ἀρῶ. Κιρμιζακί. Μερφις, Ἰλῶντες, τετρωμὸν ἔλαρα εὐχαριστοῦκα μου ἐστὶκα.

(ΚΒ'—1090)
δούρη ἐν Ἀθήραις ὁ Σύλλογος «ΠΕΡΙΑΡΜΟΣ». Σκοπός: φανί, Ἀρχιμύθιας: Παναχού Παρῶν, Μαγεῖρας: Θέμα: Μαγεμῶνος: Μπουμπουλίνα, Ἰρφαιτε: Οὐρανίαν Καρδάκη. Στοιχερά 23—Α. Φαγάδης, ἔγγραφειτε. Σπυδρομὸν μνηστὰ δραχ. 8.

Προκηρύσσουμεν Διαγωνισμόν οὐνταγῆς φραγῶν. Βραβεῖα πρῶτότητα. Προθέσμια ἕως τέλη Ὀκτωβρίου. Τὰ μὴ μέλη πληρῶνον δραχμῶν. — Περὶδραμοις. (ΚΒ'—1091)

Ἀδελφίκοις χαριετῶ τὸς φίλους τοῦ καὶ ἀνοκαλεῖ τὸς ἐχθροῦς τοῦ. (ΚΒ'—1092)

Αποτελέσματα Συλλόγου Φαραῶ. Ἐσοκπέματος: Χεῖλά. Πολυσυλλάβων λέξεων: Παναχού Παρῶν.

Αποτελέσματα Ἐσοκπέματος: Παναχού Παρῶν.—Μαλλοσυλλάβων λέξεων: Δόξα Μαρμερῆνη. Ἰστομιοί: Ἀκόλας, Ἰερονυμίδης. Ἐσταιος: Ραδάμανθους.

Προκηρύσσουμεν Διαγωνισμόν Ἐσοκπέματος. Βραβεῖα: Κακὸς Ἀρῶμος καὶ Φουτιγῆ. Προθέσμια Τετμήνης. Ὀλοι ὄσοι λέρων μερὸς δ' ἀνταμοιφῶν. Κινη.

Βάλασιο Πανσίπλογο, ἀντάλλαγμα γινετ. π. δέχομαι. Στείλατε πρῶτος.—Ἀνθίστηνη Πασχάι, Σπιδουοροῖν. (ΚΒ'—1094)

Ἐσοκπέμα: Οὐρανίος Ἀστῆ: Στ. Κουφτις. Κάμα τοῦ Αἰγίου: Σ. Βερναδος. Κοσμοκράτωρ: Ἰ. Μαγαλιτῆς. Δνεμσῆς: Α. Χατζιοκίης.

Ἐσοκπέμα: Οὐρανίος Ἀστῆ: Στ. Κουφτις. Κάμα τοῦ Αἰγίου: Σ. Βερναδος. Κοσμοκράτωρ: Ἰ. Μαγαλιτῆς. Δνεμσῆς: Α. Χατζιοκίης.

Ἐσοκπέμα: Οὐρανίος Ἀστῆ: Στ. Κουφτις. Κάμα τοῦ Αἰγίου: Σ. Βερναδος. Κοσμοκράτωρ: Ἰ. Μαγαλιτῆς. Δνεμσῆς: Α. Χατζιοκίης.

Ἐσοκπέμα: Οὐρανίος Ἀστῆ: Στ. Κουφτις. Κάμα τοῦ Αἰγίου: Σ. Βερναδος. Κοσμοκράτωρ: Ἰ. Μαγαλιτῆς. Δνεμσῆς: Α. Χατζιοκίης.

Ἐσοκπέμα: Οὐρανίος Ἀστῆ: Στ. Κουφτις. Κάμα τοῦ Αἰγίου: Σ. Βερναδος. Κοσμοκράτωρ: Ἰ. Μαγαλιτῆς. Δνεμσῆς: Α. Χατζιοκίης.

Ἐσοκπέμα: Οὐρανίος Ἀστῆ: Στ. Κουφτις. Κάμα τοῦ Αἰγίου: Σ. Βερναδος. Κοσμοκράτωρ: Ἰ. Μαγαλιτῆς. Δνεμσῆς: Α. Χατζιοκίης.

Ἐσοκπέμα: Οὐρανίος Ἀστῆ: Στ. Κουφτις. Κάμα τοῦ Αἰγίου: Σ. Βερναδος. Κοσμοκράτωρ: Ἰ. Μαγαλιτῆς. Δνεμσῆς: Α. Χατζιοκίης.

Ἐσοκπέμα: Οὐρανίος Ἀστῆ: Στ. Κουφτις. Κάμα τοῦ Αἰγίου: Σ. Βερναδος. Κοσμοκράτωρ: Ἰ. Μαγαλιτῆς. Δνεμσῆς: Α. Χατζιοκίης.

Ἐσοκπέμα: Οὐρανίος Ἀστῆ: Στ. Κουφτις. Κάμα τοῦ Αἰγίου: Σ. Βερναδος. Κοσμοκράτωρ: Ἰ. Μαγαλιτῆς. Δνεμσῆς: Α. Χατζιοκίης.

Ἐσοκπέμα: Οὐρανίος Ἀστῆ: Στ. Κουφτις. Κάμα τοῦ Αἰγίου: Σ. Βερναδος. Κοσμοκράτωρ: Ἰ. Μαγαλιτῆς. Δνεμσῆς: Α. Χατζιοκίης.

Ἐσοκπέμα: Οὐρανίος Ἀστῆ: Στ. Κουφτις. Κάμα τοῦ Αἰγίου: Σ. Βερναδος. Κοσμοκράτωρ: Ἰ. Μαγαλιτῆς. Δνεμσῆς: Α. Χατζιοκίης.

Ἐσοκπέμα: Οὐρανίος Ἀστῆ: Στ. Κουφτις. Κάμα τοῦ Αἰγίου: Σ. Βερναδος. Κοσμοκράτωρ: Ἰ. Μαγαλιτῆς. Δνεμσῆς: Α. Χατζιοκίης.

Ἐσοκπέμα: Οὐρανίος Ἀστῆ: Στ. Κουφτις. Κάμα τοῦ Αἰγίου: Σ. Βερναδος. Κοσμοκράτωρ: Ἰ. Μαγαλιτῆς. Δνεμσῆς: Α. Χατζιοκίης.

Ἐσοκπέμα: Οὐρανίος Ἀστῆ: Στ. Κουφτις. Κάμα τοῦ Αἰγίου: Σ. Βερναδος. Κοσμοκράτωρ: Ἰ. Μαγαλιτῆς. Δνεμσῆς: Α. Χατζιοκίης.